

Fra: Amalie Borgersen
Sendt: 16. april 2024 22:40
Til: Postmottak ED
Emne: EU's Fornybardirektiv

Kategorier: Grønn kategori

Høring om Eus fornybardirektiv 2023/2413/EU:
Høringssvar fra Amalie Borgersen

Jeg er helt imot fornybardirektivet av 18. oktober 23 fordi det er en stor trussel mot norsk natur og overkjører demokrati og folks rettigheter.

Kort beskrivelse av den delen av direktivet jeg er imot:

EU vil øke andelen av fornybar energi for å løse energi- og klimakrisa. Andelen fornybart skal økes til 45% fortrest mulig. Direktivet skal sørge for fortlgang i bygging av fornybar energi og redusere tida for saksbehandling kraftig. Det skal utpekes områder på forhånd for utbygging der saksbehandlingstida skal være maksimalt 12 måneder.

Derfor er jeg imot:

Resultatet vil bli at store natur- og friluftsområder blir ødelagt i et frislipp av vindkraftutbygging i Norge. Norge har store natur- urfolks og reindriftsområder som vi er forpliktet etter internasjonal lov å ivareta. Kommunene vil igjen miste kontroll over energiutbygging og få redusert sin selvråderett. Innbyggerne vil tape sin innflytelse over nære natur- og friluftsområder.

At artikkel 16 a-3,

-4 og -5 gir utbygger av vindkraft mulighet for å frikjøpe seg fra naturhensyn og få unntak fra miljøkonsekvensutredninger er ikke akseptabelt.

Rødlistede dyr, planter og natur kan man ikke erstatte med penger.

EU-direktivene er tilpasset situasjonen i EU-landene og lite aktuelt for situasjonen i Norge, som allerede har 75% fornybar kraft - med overskudd og eksport. Det er urimelig at Norge skal rasere egne naturområder for å dekke EU's kraftunderskudd. Norges bidrag vil uansett være ubetydelig, og naturen raseres til liten nytte. Norge produserte 14 TWh vindkraft i 2023. EU's totale energiforbruk er over 20.000.- TWh.

Altfor kort tid til saksbehandling og konsesjonsprosesser.

Artikkel 16a-1 og 16b-1 i direktivet gjør at konsesjonssøknader skal hastes gjennom. Det som idag tar 6-7 år, får frist på 1 år i utpekte områder og 2 år i andre områder.

Artikkel 16-2 i direktivet legger opp til at dersom myndighetene ikke holder de korte tidsfristene, skal søknadene automatisk godkjennes.

Resultatet kan ikke bli annet enn dårlig saksbehandling og uforsvarlig forvaltning av norske naturressurser. Dette vil være ei overkjøring av norske lover, lokaldemokratiet, folks rettigheter og muligheter for medvirkning.